

10. Олесницький М. Нравственное богословие / М. Олесницький. – СПб., 1907. – 114 с.
11. Олесницький М. А. Курс педагогики. Руководство для женских институтов и гимназий, для высших женских курсов и для всех, занимающихся воспитанием детей / М. А. Олесницький. – К., 1885. – Вып.1. Теория воспитания. – II, 335 с.
12. Олесницький М. А. История нравственности и нравственных учений / М. А. Олесницький. Ч. 1–2. – К. : тип. Г.Т. Корчак-Новицкого, 1882–1886. – 706 с.
13. Юркевич П. Вибрані твори: Ідея – Серце – Розум і досвід / П. Юркевич. – Вінніпег : Колегія св. Андрея в Вінніпезі, 1984. – 167 с.
14. Юркевич П. Д. Курс общей педагогики с приложениями / П. Д. Юркевич. – М. : тип. Грачева, 1869. – 404 с.

Аннотация

Л.М.Ершова

Историография изучения воспитательного идеала в отечественной педагогической теории XIX – начала XX века

Предложен историографический анализ измененной историко-педагогической парадигмы воспитательного идеала как одного из компонентов отечественной системы воспитания в XIX – начале XX века. Охарактеризованы особенности отображения проблемы формирования воспитательного идеала в эпистолярных источниках конца XVIII века и их влияние на педагогическую переписку украинской интеллектуальной элиты подросийской Украины. Обосновано развитие идеи воспитательного идеала в педагогическом наследии преподавателей Киевской духовной академии. Показана специфика изучения проблемы формирования идеала личности в современных историко-педагогических, философских, исторических, литературоведческих, культурологических и других исследованиях. Выявлены основные проблемы современного состояния историографии проблемы трансформации воспитательного идеала личности на украинских землях Российской империи.

Ключевые слова: воспитательный идеал, цель воспитания, христианский, общечеловеческий, народный, национальный идеалы.

Summary

L.M.Yershova

The Historiography of the Educational Ideal Study in the Domestic Pedagogical Theory of the XIX – the Beginning of the XX Century

The historiographical analysis of the changes in historical and pedagogical paradigm of the educational ideal as a component of the domestic educational system in the XIX – early XX century is suggested. Special aspects in imaging the problem of forming the educational ideal in epistolary sources in late XVIII century and their influence on pedagogical letter writing of under-Russian Ukrainian intellectual elite are characterized. The development of educational ideal idea in pedagogical heritage of Kyiv School of theology teachers is grounded. Specifics in learning the problem of forming the personality ideal in modern historical-pedagogical, philosophical, historical, literary, culturological and other researches are shown. The main problems in modern state of historiography in transformation of educational personality ideal problems on Ukrainian lands of Russian Empire are revealed.

Key words: educational ideal, the purpose of education, Christian, human, universal public, national ideals.
Дата надходження статті: «10» жовтня 2013 р.

УДК 016:008(379.8)

О.П.ЖАЛЮК,
старший викладач
(м.Вінниця)

Досягнення й прогалини сучасних клубознавчих досліджень

Аналізується стан наукової розробки сучасних проблем клубної діяльності в сучасних умовах. Розглядаються питання теорії, методики і практики наукових досліджень широкого спектру національно-виховної, соціально-культурної та культурно-дозвілєвої діяльності закладів культури клубного типу з різними категоріями населення. Комплексно висвітлюються джерелознавча база актуальних аспектів сучасної державної культурної політики в країні та за кордоном, трансформації тенденцій, принципів, напрямів роботи клубів різних форм власності в умовах українського державотворення та глобальних змін у світі, проблеми їх фінансового, ресурсного, кадрового забезпечення.

Ключові слова: клубні заклади, клубознавчі дослідження, національно-культурне відродження, культурно-освітня робота, культурно-дозвілєва діяльність.

В сучасних умовах національно-культурного відродження України значну роль відіграють заклади культури клубного типу як центри відродження національної культури і організації змістовного дозвілля різних груп і категорій населення. Їх діяльність в сучасних умовах знаходиться у полі зору вчених і дослідників.

Однією з найбільш ґрунтовних сучасних клубознавчих праць є дисертація кандидата культурології Л.Поліщук «Соціально-культурна діяльність клубів України (кін. XX – поч. XXI ст.)».

В даній праці комплексно охарактеризовано історичні витоки та сучасний стан, принципи, тенденції, ознаки, функції та зміст сучасної соціально-культурної діяльності клубів різних типів та видів. Авторкою використано 355 науково-літературних джерел, систематизовано бібліографію з питань еволюції соціокультурної діяльності клубів у педагогічному, дозвіллевому і культурологічному аспектах. Разом з тим, роль клубів у процесах національного відродження в даній роботі окреслюється опосередковано, декларується в загальних тезах в деполітизованому (деідеологізованому) соціокультурному характері [1].

Актуальні питання теорії і практики сучасної державної культурної політики в новітньому контексті «культура і влада», стан і проблеми клубних закладів досліджує відомий український культуролог О.Гриценко. Вчений аналізує економічні проблеми сучасної української культури, звертає увагу на невідповідність української державної культурної політики сучасному становищу, в якому опинилися клубні заклади, пропонує шляхи поліпшення їх фінансового, ресурсного забезпечення та удосконалення кадрового потенціалу [2].

І.Петрова досліджує нові моделі сучасної клубної діяльності, яка формується в умовах трансформації українського суспільства та глобальних змін у світі. Клуб визначено як суспільну домінанту, розкрито історію становлення і розвитку, тенденції та закономірності трансформації культурно-дозвіллевої сфери, здійснено класифікацію вітчизняних і зарубіжних клубів, проаналізовано їх структурні компоненти, охарактеризовано проблеми, принципи, напрями і технологію культурно-дозвіллевої діяльності закладів клубного типу з різними віковими категоріями населення у країнах Західної Європи та США. Розроблено рекомендації щодо адаптації зарубіжного досвіду у клубній роботі [3]. Особливості реалізації педагогічного потенціалу закладів культури клубного типу досліджувала О.Володіна [4].

Відомі українські клубознавці Н.Запорожець [5] А.Леонova [6], О.Миронюк [7], Н.Тарасюк [8], Н.Цимбалюк [9], Є.Смірнова [10] висвітлюють питання удосконалення роботи клубів як центрів дозвілля, профорієнтації, самовиховання, неформального спілкування, організації любительських об'єднань, клубів за інтересами, народних університетів. Аналізують проблеми інтеграції соціально-виховних установ і організацій у культурних, культурно-спортивних комплексах.

Теоретико-методологічні проблеми удосконалення культурно-усвідомленої дозвіллевої діяльності закладів клубного типу і їх структурно-змістовної модернізації аналізує Н.Цимбалюк [11]. Теорію, практику, методик наукових досліджень культурно-дозвіллевої діяльності та основні напрями удосконалення діяльності культурно-освітніх установ (у т. ч. комерційну) досліджує Л.Жаркова [12]. Т.Кисельова та Ю.Красильников підкреслюють, що велике значення для виховання культури особистості мають культуротворчі, культуроохоронні, рекреативні, освітні, соціально-захисні і реабілітаційні, інноваційні, комунікаційні, інформаційно-просвітницькі технології [13]. Теоретичні та методологічні проблеми сучасного клубу як закладу розвитку культури і соціально-культурної активності людей в процесі дозвілля розглядають В.Воловик, Є.Клюско, С.Комісаренко, Л.Новікова, В.Туев [14], а також висвітлюються у колективних монографіях під редакціями Ж.Петрович, Н.Цимбалюк, А.Жаркова, В.Чижикова [15]. Н.Бабенко розглядає питання становлення і розвитку сімейного дозвілля; обґрунтовує специфіку організації сімейного дозвілля в сільських клубних закладах, побудовану на взаємодії закладів культури і сім'ї; аналізує культурно-виховний потенціал сімейного дозвілля та особливості його реалізації в сільських закладах культури України. Авторкою запропоновано педагогічну методик організації сімейного дозвілля в умовах тісного педагогічного співробітництва сім'ї та сільських клубних закладів, побудованого на принципах послідовного, цілеспрямованого залучення учасників сімейних клубів до педагогічної системи спеціально визначених організаційних форм культурно-дозвіллевої діяльності [16].

Різних аспектів культурно-дозвіллевої діяльності клубних закладів стосуються дослідження Г.Аванесової, Р.Азарової, І.Барчукова, А.Жаркова, В.Попова, Ф.Попової, О.Сасихова, В.Чижикова та ін. [17]. Вчені стверджують, що культурно-дозвіллева діяльність: по-перше, значно переважає над соціально-культурною діяльністю, оскільки має всеохоплюючий, багатоманітний і за змістом, і за методиками характер, використовує більш ефективний комплекс засобів, форм і методів організації вільного часу в умовах клубу; по-друге, на відміну від соціокультурної культурно-дозвіллева діяльність характеризується такими привабливими демократичними принципами як нерегламентованість, неформальність, піднесеність, цікавість, добровільність, змістовність, індивідуальний підхід тощо. Л.Дукачова аналізує дозвіллеві переваги та інформаційно-освітній потенціал клубних закладів [18].

Є.Літовкін, аналізуючи історичний досвід культурно-дозвіллевої діяльності, обґрунтовує важливу тезу про те, що взаємозалежність дозвіллевих орієнтацій (змісту і форм) держави, суспільства та індивіда відбувається під впливом культурних, соціально-економічних та політичних факторів [19]. Ці національно орієнтовані положення перегукуються з висновками М.Ярошенка щодо соціально-перетворювальної, інтегральної функції культурно-освітньої та культурно-

дозвіллівої роботи як педагогічної, освітньої, художньо-творчої, дозвіллівої системи роботи соціально-виховних інституцій та клубів. Вчений одним з найперспективніших напрямків соціально-культурної діяльності вважає анімацію, яка дозволяє конкретизувати мету, емоційно-психологічний, об'єднавчо-мобілізуєчий характер на основі національних духовно-культурних цінностей [20]. Функціональний підхід до розвитку анімаційної діяльності установ культури (соціокультурний аспект) аналізує у дисертаційній роботі Т.Дедуріна [21].

Сьогодні в Україні набувають поширення недержавні заклади, центри, об'єднання клубного типу. А.Мироненко, В.Надоненко та Н.Самойленко осмислюють сучасні інноваційні зміни і тенденції у структурі закладів культури клубного типу, характеризують нові види цих закладів, які можуть проводити різноманітну національно-виховну, культурну, освітню, оздоровчу, спортивну, розважальну діяльність, зокрема: центри дозвілля, народні доми, центри народної творчості, будинки фольклору, ремесел, культурно-оздоровчі комплекси як важливі центри національно-культурного відродження [22].

Л.Мартиненко аналізує становлення, розвиток, особливості функціонування недержавних неприбуткових культурно-мистецьких організацій, розглядає проблеми їх структурування, вдосконалення економіко-правового супроводу їх роботи та перспективи розвитку. Визначена належність організацій професійної спрямованості (спілки), творчих та освітніх культурно-виховних об'єднань, благодійних фондів (національних і міжнародних) до вітчизняного «третього сектору» культурного виробництва. В результаті дослідження доводиться, що розвиток недержавних неприбуткових культурно-мистецьких організацій є однією з важливих тенденцій культурного будівництва в Україні [23]. Досвід новітніх недержавних, позавідомчих клубних об'єднань в руслі сучасних тенденцій задоволення особистих духовно-культурних інтересів та рекреаційно-дозвіллівих потреб неформального спілкування узагальнює І.Горбатова [24].

Клубні заклади займають провідне місце у розвитку самодіяльної художньої творчості. Цікавими є праці А.Каргіна з питань історії, теорії і практики самодіяльної художньої творчості [25] та О.Кузик щодо особливостей трансформації традиційної обрядовості та використання її в сучасній педагогічній культурно-дозвіллівій діяльності установ культури клубного типу [26].

У дослідженні С.Рашідової доведено, що за умов полікультурного регіону (на прикладі Донбасу) велику роль у вихованні почуття патріотизму старшокласників відіграють культурно-художні традиції (усна народна творчість, декоративно-ужиткове мистецтво, художні промисли та ремесла народу). Використання цих традицій як засобу виховання створює умови для емоційних, естетичних і психологічних переживань і почуттів, що є базою для виховання почуття патріотизму, яке інтегрує почуття безкорисливої любові, прив'язаності до Батьківщини, поваги до землі своїх предків, повної віддачі в ім'я процвітання Батьківщини [27]. У дисертації Г.Єскіної розглядається проблема формування ціннісних орієнтацій молоді засобами аматорського театрального мистецтва. Охарактеризовано сутність, зміст й визначено структурні компоненти ціннісних орієнтацій молоді в умовах аматорської театральної діяльності, а також основні етапи становлення й розвитку аматорського угруповання, систематизовано прийоми педагогічного керівництва, що використовуються в практиці культурно-просвітницької діяльності для забезпечення творчого, оцінного ставлення молоді не лише до театрального мистецтва, але й до життєтворчості [28].

У дисертації О.Терехової охарактеризовано зміст, основні етапи, організаційно-методичні форми становлення громадської думки в клубах. Розроблено модель варіативної програми використання виховного потенціалу громадської думки в діяльності установ культури [29].

С.Королінською сформовано концепцію, визначено найбільш ефективні умови клубної форми організації занять з фізичного виховання та вузівської підготовки викладачів фізичного виховання, керівників спортивних клубів і студентів. Охарактеризовано фізичний стан і рівень підготовки студентів у процесі занять різними видами рухової активності [30]. Визначенню шляхів організації соціально-орієнтованого спілкування молоді в процесі функціонування педагогічної системи «клуб-бібліотека» присвячене дисертаційне дослідження Ю.Ключко [31].

У дисертації Л.Троєльнікової досліджено соціально-педагогічні умови удосконалення підготовки і всебічно обґрунтовано необхідність подальшого удосконалення підготовки керівних кадрів органів державного управління в галузі культури і мистецтв при зміні "філософії" управління: професіоналізму особистості, професіоналізму діяльності, професіоналізму самовдосконалення [32].

Висновки... Діяльність клубних закладів в сучасних умовах представлена не такою вже й малою кількістю праць. Разом з тим, в них недостають аналізуються кризові явища, слабо висвітлені сучасні процеси організаційно-управлінської і змістовної перебудови діяльності клубних закладів, особливо фінансового, матеріально-технічного і кадрового забезпечення. Немає науково обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення результативності діяльності клубів у процесах формування національної свідомості, особливо у системі збереження та відродження національних

традицій, звичаїв, обрядів, народної художньої творчості, участі у реалізації мовної політики, здійсненні національно-патріотичного виховання, відновленні історичної пам'яті народу, зміцненні толерантності міжнаціональних відносин. Не визначені роль і місце клубних закладів у протистоянні шкідливим впливам космополітизму і зарубіжної мас-культури, подоланні негативних ідейно-моральних проявів і тенденцій у молодіжному середовищі тощо.

Список використаних джерел та літератури:

1. Поліщук Л. О. Соціально-культурна діяльність клубів України (кін. ХХ – поч. ХХІ ст.) : дис. ... канд. культурології : 26.00.01 – теорія й історія культури / Поліщук Л. О. – К., 2011. – 192 с.
2. Гриценко О. Культура і влада. Теорія і практика культурної політики в сучасному світі / О. Гриценко. – К. : УЦКД, 2000. – 228 с.; Культура в законі: стан та проблеми правового регулювання культури в Україні / О. Гриценко, М. Стріха, В. Солодовник та ін. – К. : УЦКД, 1998. – 102 с.; Гриценко О. А. Клуб / О. А. Гриценко // Нариси української популярної культури / за ред. О. Гриценка. – К. : УЦКД, 1998. – С. 245–259.
3. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах / І. В. Петрова. – К. : Кондор, 2005. – 408 с.; Петрова І. В. Проектування в соціально-культурній сфері : навч. посіб. / І. В. Петрова. – К. : КНУКІМ, 2007. – 372 с.
4. Володина О. В. Реализация педагогического потенциала учреждения культуры клубного типа : дис... канд. пед. наук: 13.00.01 – Общая педагогика. Теория и история педагогики / Володина Ольга Владимировна. – Ставрополь, 2002. – 170 с.
5. Запорожець Н. О. Робота профспілкового клубу по професійній орієнтації учнівської молоді / Н. О. Запорожець, Є. І. Чмихал // Культурно-освітня робота: республіканський міжвідомчий збірник №11 / відп. ред. Г. М. Шевчук. – К. : Мистецтво, 1989. – С. 3–19.
6. Леонова А. А. Центры досуга – новая перспективная форма организации свободного времени населения: методические рекомендации / А. А. Леонова. – Вып. 3. – К., 1987. – 126 с. Леонова А. О. Актуальні питання планування й управління діяльністю культурно-спортивних комплексів села / О. А. Леонова // Культурно-освітня робота: республіканський міжвідомчий збірник №10 / відп. ред. Г. М. Шевчук. – К. : Мистецтво, 1986. – С. 22–31.
7. Миронюк О. Г. Клуб і дозвілля молоді / О. Г. Миронюк. – К. : Мистецтво, 1987. – 112 с.
8. Тарасюк Н. М. Зацікавленість учасників молодіжних клубів як один із засобів підвищення їх громадсько корисної діяльності / Н. М. Тарасюк // Культурно-освітня робота: республіканський міжвідомчий збірник №10 / відп. ред. Г. М. Шевчук. – К. : Мистецтво, 1986. – С. 70–82.
9. Цимбалюк Н. М. Дозвілля в Україні. Теоретичні та емпіричні аспекти : [моногр.] / Н. М. Цимбалюк. – К. : ДАККІМ, 2003. – 224 с.
10. Смирнова Е. И. Клубные объединения / Е. И. Смирнова. – М. : Просвещение, 1997. – 158 с.
11. Цимбалюк Н. М. Соціально-педагогічні проблеми удосконалення культурно-дозвілдової діяльності в закладах культури України (теорія, методика, практика) / Н. М. Цимбалюк. – К., 1997. – 176 с.
12. Жаркова Л. С. Деятельность учреждений культуры / Л. С. Жаркова. – [3-е изд. испр. и доп.]. – М. : МГУКИ, 2003. – 234 с.
13. Киселева Т. Г. Основы социально-культурной деятельности / Т. Г. Киселева, Ю. Д. Красильников. – М. : МГУК, 1995. – 135 с.; Красильников Ю. Д. Основы теории культурно-просветительной работы / Ю. Д. Красильников. – М. : МГИК, 1982. – 80 с.
14. Воловик А. Ф. Педагогіка дозвілля / А. Ф. Воловик, В. А. Воловик. – Х. : ХДАК, 1999. – 332 с.; Комиссаренко С. С. Клуб как социально-культурное явление / С. С. Комиссаренко. – СПб., 1997. – 158 с.; Новикова Л. Л. Клуб как функциональная модель культурной деятельности : автореф. дис. ... канд. философ. наук. / Л. Л. Новикова. – М. : МГИК, 1990. – 19 с.; Туев В. В. Феномен клуба: Историко-педагогический анализ : автореф. дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 / В. В. Туев. – М. : МГУК, 1998. – 52 с.
15. Духовні потреби дітей України : [моногр.] / під заг. редакцією Ж. В. Петровича. – К. : Калита, 2005. – 108 с.; Культурно-дозвіллова сфера України: динаміка змін та перетворень / Ю. М. Ключко [та ін.] ; під наук. ред. Н. М. Цимбалюк. – К., 2004. – 180 с.; Культурно-досуговая деятельность : учеб. / под науч. ред. А. Д. Жаркова, В. М. Чижикова. – М. : МГУК, 1998. – 461 с.
16. Бабенко Н. Б. Педагогічні умови організації сімейного дозвілля в сільських клубних закладах : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06 – теорія, методика і організація культурно-просвітньої діяльності / Бабенко Н. Б. – К., 2004; Смирнова Е. И. Клубные объединения / Е. И. Смирнова. – М. : Просвещение, 1997. – 158 с.
17. Аванесова Г. А. Культурно-досуговая деятельность. Теория и практика организации / Г. А. Аванесова. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 236 с.; Азарова Р. Н. Социально-педагогическая организация досуга учащейся молодежи : дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.05 / Азарова Раиса Николаевна. – М., 2005. – 373 с.; Барчуков И. С. Социально-культурная деятельность и туризм / И. С. Барчуков. – СПб.: Кн. дом, 2004. – 316 с.; Жарков А. Д. Диалектика взаимосвязи социально-культурной и культурно-досуговой инфраструктур / А. Д. Жарков // Ученые записки. Вып. 24 / Науч. ред. Киселева Т. Г., Черниченко В. И., Ярошенко Н. Н. – М.: МГУКИ, 2003. – 176 с.; Жарков А. Д. Организация культурно-просветительной работы / А. Д. Жарков. – М.: Просвещение, 1989. – 237 с.; Попов В. В. Культурно-досуговая деятельность в контексте научного исследования: монография / В. В. Попов, Ф. Х. Попова. – Тюмень, 2004. – 176 с.; Сасыхов А. В. Культурно-досуговая деятельность как социокультурный феномен, объект исследования и управления / А. В. Сасыхов. – К.: КНУКиИ, 1999. – 59 с.; Чижиков В. М. Методическое обеспечение культурно-досуговой деятельности / В. М. Чижиков. – М.: МГИК, 1991. – 142 с.
18. Дукачева Л. Насколько востребован сегодня клуб? / Людмила Дукачева // Клуб. – 2004. – №2. – С. 10–11.
19. Литовкин Е. В. Социально-культурная деятельность в контексте современного исторического знания / Е. В. Литовкин // Вестник Московского государственного университета культуры и искусств. – 2003. – № 1. – С. 102–113.

20. Ярошенко Н. Н. Педагогические парадигмы теории социально-культурной деятельности : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 / Ярошенко Николай Николаевич – М. : РГБ, 2003. – 42 с.
21. Дедурина Т. В. Функциональный подход к развитию анимационной деятельности учреждений культуры: социально-культурный аспект : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.05 / Дедурина Татьяна Владимировна. – М. : МГУКИ, 2009. – 25 с.
22. Інноваційні заклади культури клубного типу в Україні. Досвід. Проблеми. Перспективи / [підготувала А. Ф. Мироненко]. – К. : УЦКД, 1998. – 26 с.; Центри дозвілля : матеріали і документи / Інститут підвищення кваліфікації працівників культури; Відп. за випуск А. Ф. Мироненко, В. М. Надоненко. – К., 1991. – 53 с.; Самойленко Н. О. Інноваційні заклади культури клубного типу як педагогічна система : автореф. ... дис. канд. пед. наук. / Н. О. Самойленко – К. : КДІК, 1997. – 17 с.
23. Мартиненко Л. В. Тенденції культурного будівництва в Україні: становлення недержавних некомерційних організацій (90-ті роки ХХ ст.) : автореф. дис. ... канд. іст. наук : 17.00.01 – теорія та історія культури / Мартиненко Лілія Вікторівна. – К., 2003. – 18 с.
24. Горбатова И. И. Клуб – понятие вневедомственное: об опыте негосударственных клубных объединений / И. И. Горбатова // Справочник руководителя учреждений культуры. – 2003. – № 7. – С. 24–31; Горбатова И. И. Новые модели клубной деятельности / И. И. Горбатова // Справочник руководителя учреждения культуры. – 2002. – № 3. – С. 13–20.
25. Каргин А. С. Самодеятельное художественное творчество. История. Теория. Практика. / А. С. Каргин. – М. : Высшая школа, 1988. – 271 с.
26. Кузик О. Є. Трансформація традиційної обрядовості та використання в сучасній педагогічній культурно-дозвіллевій діяльності установ культури клубного типу : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.05 / О. Є. Кузик. – К., 1998. – 17 с.
27. Рашидова С. С. Виховання почуття патріотизму старшокласників на культурно-художніх традиціях Донбасу : автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.07 [Електронний ресурс] / С. С. Рашидова. – Луганськ, 2007. – 20 с.
28. Єскіна Г.О. Формування ціннісних орієнтацій молоді засобами аматорського театру : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06 – теорія, методика і організація культурно-просвітньої діяльності / Єскіна Г. О. – К., 2002. – 19 с.
29. Терехова О. В. Реалізація виховного потенціалу громадської думки в діяльності установ культури клубного типу : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06 – теорія, методика і організація культурно-просвітницької діяльності / О. В. Терехова. – К., 2003. – 18 с.
30. Королінська С. В. Клубна форма організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах : автореф. дис... канд. наук з фіз. виховання і спорту : 24.00.02 / С. В. Королінська. – Л., 2007. – 20 с.
31. Ключко Ю. М. Шляхи організації соціально-орієнтованого спілкування молоді в процесі функціонування педагогічної системи «клуб - бібліотека» : автореф. ... дис. канд. пед. наук : 13.00.05 / Юлія Миколаївна Ключко. – К., 1998. – 19 с.
32. Троєльнікова Л. О. Соціально-педагогічні умови удосконалення підготовки керівних кадрів органів державного управління в галузі культури і мистецтв : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.06 – теорія, методика і організація культурно-просвітньої діяльності / Л. О. Троєльнікова. – К., 2000. – 196 с.

Аннотация

О.П.Жалиук

Достижения и пробелы современных клубоведческих исследований

Анализируется состояние научной разработки современных проблем клубной деятельности в системе национально-культурного возрождения Украины. Рассматриваются вопросы теории, методологии и практики научных исследований клубоведения, широкого спектра национально-воспитательной, социально-культурной и культурно-досуговой деятельности учреждений культуры клубного типа с различными категориями населения. Комплексно освещается источниковедческая база актуальных аспектов современной государственной культурной политики в стране и за рубежом, изменения тенденций, трансформации принципов, направлений работы клубов разных форм собственности в условиях украинской государственности и глобализации, проблемы их финансового, ресурсного, кадрового обеспечения.

Ключевые слова: клубные учреждения, клубоведческие исследования, национально-культурное возрождение, культурно-просветительная работа, культурно-досуговая деятельность.

Summary

O.P.Zhalyuk

Achievements and Drawbacks in Modern Researches of Club Activities

The state of scientific development of modern problems of club activity in modern terms is analysed. The questions of theory, methodology and practice of scientific researches of wide range of national educational, socio-cultural, cultural and leisure activities of club establishments with different categories of people are examined. The source basis of actual aspects of modern public cultural policy in the country and abroad, transformations of tendencies, principles, areas of club work of different patterns of ownership in the conditions of Ukrainian state creation and global changes in the world, their financial, resource and staffing problems are comprehensively explained.

Key words: club establishments, club researches, national and cultural revival, cultural and educational work, cultural and leisure activities.

Дата надходження статті: «10» жовтня 2013 р.